“La ploma contra l’espasa”

written by Esther Roca | 18 de January de 2023

Moviment estudiantil “La Rosa Blanca”

El moviment estudiantil “La Rosa Blanca”, que va perdurar activament entre el 1942 i el 1943, va ser un moviment de resistència liderat per estudiantat universitari alemany contra l’avanç del nacionalsocialisme. Aquest va ser un moviment protagonitzat, entre altres persones, per una dona, Sophie Scholl. La Rosa Blanca, liderada per 5 estudiants cristians, va arribar a representar en el pensament alemany un sòlid moviment oposat a la barbàrie del nazisme. Va ser elogiat per actuar sense interés en el poder o protagonisme personal i va ser recolzat per persones diverses independentment de la seua raça, sexe, religió i edat. La Rosa Blanca va redactar i distribuir sis cartes en què s’animava a la resistència no violenta contra el règim liderat per Adolf Hitler.

Actes comunicatius i conquesta de la pau.

Els actes comunicatius i les societats dialògiques són superiors a la violència, especialment per la seua efectivitat i impacte. El moviment estudiantil La Rosa Blanca és un dels exemples. Va ser un moviment no violent, de gran resistència en un dels períodes tràgics i violents

de la història. El seu impacte ha transcendit fins als nostres dies. És un exemple meravellós per a la joventut, per a les xiques i els xics, i un referent excel·lent en la diversitat de contextos educatius. **Les seues contribucions són de més activisme social i moralment superiors a les dels guerrillers als quals tant s'ha venerat en molts entorns socioeducatius**. Sense arriscar les vides d'altres persones, però sí les seues, van aconseguir el suport de molts dels seus companys i companyes i de la població que estava contra el règim nazi i contra la violència. No es van deixar enganyar per l'exaltació del nazisme en aquell moment, gràcies als diàlegs i les reflexions familiars i als millors escrits filosòfics, sociològics, religiosos, etc. que compartien i debatien constantment. Aquests van inspirar totes les cartes de denúncia i de crida al despertar de la pau, la veritat i la solidaritat que albergaven moltes persones. Amb diàleg constant es van resistir a la violència, cap a la qual sempre, històricament, també avui, tant es coacciona.

Des de la resistència passiva van interpel·lar la mobilització amb la mateixa claredat i radicalitat que actualment tenen els moviments dimpacte no violents: **"qui no actua és còmplice de la violència"**. Mitjançant l'ús de la paraula a través de les cartes que distribuïen, arribaven cada cop a més llocs i de forma més organitzada. Això va fer possible trencar amb el silenci i la submissió de les ments de moltes persones i agafar un pot salvavides, com és aferrar-se als ideals i sentiments més humans, especialment en els moments més durs i violents.

> *Si una onada de protesta recorre el país, si és a l'aire, si molts hi participen,*
>
> *aleshores, amb un últim i enorme esforç podrem acabar amb aquest sistema.*

Fragment del segon pamflet de Die Weisse Rose (La Rosa Blanca)

[Imatge: Wikimedia Commons]